

Sto skořápek podruhé

Pavel Skořepa

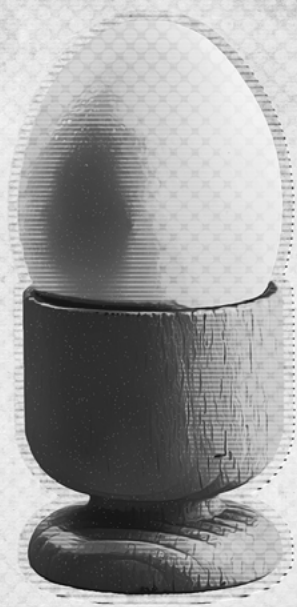
Sto skořápek podruhé

Copyright © Pavel Skořepa, 2023

Obálka, ilustrace © Michal Březina, 2023

Vydalo nakladatelství © Canc, 2023

ISBN 978-80-88488-55-2 (PDF)

Evulience

„Jeden dobrý přítel je dražší než sto příbuzných.“

Marcus Tilius Cicero

„Chytrá hlava nakrmí sto hlav, hloupá ani sebe.“

Kazašské přísloví

„Raději se budu přít se sto idioty, než mít jednoho, který souhlasí se mnou.“

Winston Churchill

Předmluva

O Pájových začátcích i nelehké tvorbě drabble povídek už bylo napsáno mnoho v předmluvě i doslovu prvního dílu *Skořápek* – kdo nevíte, přečtěte si je!

Já to tedy vezmu takovou menší, ale nedlouhou oklikou o tom, jak se tu ty stoslovné povídky poslední dobou vlastně vyklubaly... Když mě někdy v roce 2015 spisovatel a redaktor Honza Vojtíšek oslovil s nabídkou sepsat deset drabble povídek, přijala jsem, ať jsem – a to tu přiznávám vůbec poprvé – neměla ponětí, oč vlastně jde.

Člověk se učí a výzvy autory lákají. Honza už za sebou měl editaci (i s vlastními příspěvky) antologie *66+6 hororů ve sto slovech* a nyní mělo jít o následovníka s názvem *Sto hororů ve sto slovech*. Knížka (také to nebyl žádný špalek, nýbrž formát do kapsy) se celkem těšila zájmu, především jitrila zvědavost a debaty, jelikož šlo stále o jakýsi literární experiment. Několik

povídek se nakonec dočkalo zpracování do série videí v podání herce Igora Orozoviče.

Pavel Skořepa je jako autor známý tím, že se ničeho nezalekne, nic ho neodradí a nezastaví. Sám se na plné pecky vrhl do vlastního projektu. Zjistil, že ho drabble formát baví, vyhovuje mu, a na mnohých čteních se přesvědčil, že mu také ztraceně dobře jde. Plusem také je, že se nenechá svazovat prakticky žádným žánrem, zadává si volná i hodně drsná témata a klade důraz na příběh, myšlenku a pointu. Z Pavlových textů sálá radost z tvorby, ze hry se slovy, z koketování s různým černým humorem. U málokteré knihy jsem se od srdce pobavila tak jako u čtení prvních Skořápek, u druhého dílu je tomu stejně. V dnešní době je ztraceně zapotřebí se odreagovat a tímto počinem Pája splnil směrem ke čtenáři veliký úkol. Známe se už delší čas a proseděli jsme spolu „x“ hodin povídáním o psaní i při programech na akcích. Nejednou mě podržel při tvůrčí krizi a dodával mi energii a inspiraci.

Je mi ctí, že mu mohu touto cestou poděkovat, že smím do jeho počinu vložit alespoň

toto krátké zamyšlení a slíbit čtenářům malý kus ohromné zábavy. Směle do toho a bavte se alespoň tak dobře jako já!

Kristina Haidingerová

BDSM, Fetish & Deviance

**(pro čtení na XXX.
Večeru krásných žen
a absintu v Dark
Velvetu)**

Salón

Muž v erotickém salónu.

„Co byste rád?“ dotazuje se bordelmamá.

„Nooo, já..., no..., rozkoš.“

„A jakých oblastí by se měla týkat?“

„B...b...bolest,“ kníknul.

„Výborně! Pokoj 6. Ještě mi povězte bezpečné slovíčko, pro jistotu.“

„Ještěd!“ vyhrkl bez rozmyslu svou oblíbenou horu.

„Výborně, můžete,“ pokynula ke schodišti.

Muž byl v pokoji ihned svlečen polonahými ženami a připoután k nerezové konstrukci.

Zpočátku bylo vše v pořádku:

šimrání,
mrskání,
tahání,
štípání,
pálení.

Když však došlo na elektrody na genitáliích a bradavkách, nastal obrat!

Snažil se zakřičet bezpečné slovo. Vlivem vzrůstající intenzity elektriny protékající jeho tělem se to nešťastné „D“ stávalo neznělým.

„Ještěééé, ještěéééééééé!!!“

Svačina

Dva muži naproti sobě, na staveništi, o přestávce.

Sedí a jedí.

„Vole, co to žereš za blaf?!“

„Cože?“ ohradil se dotázaný. „Kdybys věděl, jak to je dobrý!“ zasmál se a vycenil nevábně zašpiněné zuby.

„Určitě! To ti nesežeru! Smrdí to jako hovno až ke mně!“ otrásl se odporem.

„Nevíš, co je dobrý!“ Opět se slastně zakousl do neidentifikovatelné potravy.

„Hele, já vím, že jsme jen špinaví zedníci a tak vůbec, ale měl bys o sebe víc dbát! O hygienu a tak. Žereš hovna, často i jako hovno smrdíš, hlavně z huby, když mluvíš!“

„Jo, jo,“ pomlaskával si vášnivý koprofág.

Dominance

„V tomto domě jsem pánem já!“

„Říká kdo?“

„Já!“

„Haha! To by tvoje slovo muselo mít nějakou váhu!“

„Nenech se vysmát, má váhu! Jsem přece pánem tohoto domu a alfa samec k tomu!“

„Ty?! Ty nejsi ani beta štěně, natož psovítá šelma!“

„A co teda podle tebe jsem, ty chytrá?“

„Maximálně ustrašená surikata! Blbě čumíš, jen co přijdeš z práce! Kdybys byl alfa samec, tak ze mě serveš šaty a pořádně mi to uděláš! Ale ty? Ty impotente!“ Opovržlivě si odfrkla.

Otočila se.

Odcházela.

S řevem na ni zezadu skočil.

Skončilo to patovou situací.

Její patou v jeho rozkroku.

Latex

„Prostě dotek toho materiálu na kůži miluji.“

„To je možné, ale měl byste v tom chodit jen v soukromí.“

„Proč jako? Proč se mám omezovat v něčem, co mi dělá dobře?!“ už zvedal hlas.

„Tak za prvé v tom vypadáte jako obtloustlej potápěč, který až příliš rychle vystoupal z hlubin bez potřebné dekomprese. A za druhé si o tom budete moci popovídat s psychiatrem!“

„S jakým psychiatrem? To je omezování osobní svobody!“ křičel.

„Se svým, soudem přiděleným psychiatrem! Protože vloupat se v latexové kombinéze za noci k sousedce a způsobit jí smrt z vyděšení není rozhodně projevem duševního zdraví!“